

KATSAUKSIA

Työläisnaiset ja teollisuus Yhdysvalloissa

Teollisuuden palveluksessa olevien naisten luku on sodan ajalla lisääntynyt kaikissa maissa, Yhdysvalloissakin. Naisten kodin piiristä poistuminen ei ole viime vuosien aikainen ilmiö. Se on ollut huomattavissa koko kapitalistisen kehityksen ajan. Mutta maailman sodan puhkeamiseen saakka naisten työ rajoittui palvelijoina, kauppa- ja konttorialoilla ja joillakin keveämmillä teollisuusaloilla työskentelemiseen. Useimmat teollisuusalat, kuten koneiden rakentaminen, rautateiden ja muiden kuljetuslaitosten palveluksessa oleminen j. n. e. katsottiin miesten töiksi. Näiden työalojen järjestyneet työläiset tiukasti vastustivat naisten työtä ammatissaan ja heidän järjestöjensä säännöt kielsivät naisilta pääsyn järjestöihin.

Sota aiheutti suuria muutoksia. Miesten armeijaan ottaminen ja jälle jääneiden miesten muutteluinen työalalta toiselle, aiheutti sen, että naisia alettiin ottaa yhä enemmän sellaisillekin toimialoille, joita ennemmin katsottiin miehille kuuluviksi. Arvellaan että sen puoleltoista vuoden ajalla, jonka Yhdysvallat ottivat osaa sodankäyntiin, yli kaksi miljoonaa palvelijoina, kauppa-apulaisina, konttorityöläisinä ja opettajina työskennellyttä naista muutti tehtaisiin ja neljä tai viisi miljoonaa naista muutti kodin piiristä palvelijoiksi, kauppa-apulaisiksi, konttorityöläisiksi ja opettajiksi tehtaisiin menneiden naisten ja armeljaan ja sotatarveteollisuuteen menneiden miesten sijalle.

Tämä äkkinäinen muutos on aiheutanut häiriöitä työväen maailmassa. Me muistamme Clevelandin naispuolisten konduktöörin asian. Viime vuosien aikana järjestyneet miespuoliset raitiotieläiset vaativat, että naiset on erotettava työstään. Yhtiö vetosi sotatyölautakunnan määräykseen, joka velvoitti sitä pitämään naisia sellaisissa tehtävissä, joissa he voivat miesten työn suorittaa ja kieltäytyi erottamasta konduk-

töreinä työskenteleviä naisia. Raitiotieläiset lakkoutuivat ja lakollaan pakkoittivat sotatyölautakunnan antamaan yhtiölle luvan eroittaa naiset raitiotievaunujen konduktöörin toimista.

Pari viikkoa takaperin sotatyölautakunta uudelleen harkitsi asiaa ja peruutti entisen päätöksensä. Lautakunta lausuu, että naisilla on oikeus työskennellä kaikilla aloilla, joilla he voivat suorittaa työn saattamatta terveyttään vaaraan ja määrää kysymyksessä olevan yhtiön ottamaan takaisin eroittamansa työläiset.

Rinnan naisten tuotannon palvelukseen virtaamisen kanssa tapahtuu kehitystä työväenjärjestöissä. Eivät kaikki järjestöt ole niin vanhoillisella kannalla kuin on raitiotietöyläisten järjestö. Viime vuoden ajalla keskusteltiin kolmesatoista ammattiunionien valtiojärjestöjen kokouksessa tästä päivä päivältä unionien olemassa ololle ja työläisten elämälle yhä tärkeämmäksi käyvistä kysymyksistä. Kysymyksessä olevat valtiot ovat: Colorado, Idaho, Kansas, Maine, Minnesota, Missouri, Nebraska, New Hampshire, New York, Pennsylvania, Texas, West Virginia ja Wisconsin. Seitsemän valtion nimittäin Colorado, Minnesotan, Missourin, New Hampshiren, New Yorkin, Pennsylvanian ja Wisconsinin ammattiunionien kokouksissa hyväksyttiin päätökset, joissa vaaditaan naisille yhtäläistä palkkaa miesten kanssa yhtäläisestä työstä.

Useiden valtioiden työväenliittojen kokouksissa hyväksyttiin myös päätöksiä, joissa vaaditaan yleisen minimipalkan määräämistä kaikille työläisille sukupuoleen katsomatta. Toisissa vaadittiin jo voimassa olevan naispuolisten työläisten minimipalkan korottamista vastaan. kohonneita elinkustannuksia.

Näin työläisten taloudelliset järjestöt hiljalleen pääsevät ahtaasta ja kehitysvastaisesta ammattikunta-aishengestä. Ne huomaavat ajan vaatimukset ja ohjaavat toimintansa sen mukaiseksi.

Perustuslain tulkinta ylioikeudesta.

(True translation filed with the post-master at Fitchburg, Mass., as required by the act of Oct. 6, 1917).

Yhdysvaltain ylioikeus vahvistaessaan alemman oikeuden päätöksen, jolla Eugene V. Debs tuomittiin kymmeneksi vuodeksi kuritushuoneeseen sosialistisen puheen pitämisestä Cantonissa, Ohiossa, lausuu:

"Pääasiallinen puolustus, johon vastaja (Debs) oli taipuvainen luottamaan oli kielto, joka perustui perustuslain ensimmäiseen muutokseen ja josta me olemme jo keskustelleet ja päättäneet Schenckin asiassa."

Kielto, johon tässä viitataan, on Debsin lakimiehen esittämä väite että vakoilulaki on perustuslakivastainen, selittäen sen rajoittavan puhevapautta vastoin perustuslain ensimmäistä muutosta, joka säättää, ettei kongressilla ole oikeutta säätää lakia, joka rajoittaa puhe- ja painovapautta. Ylioikeus selittää ratkaissensa tämän kohdan, nimittäin vakoilulain perustuslakivastaisuutta koskevan väitteen, Schenckin asiassa. Charles T. Schenckin oli Philadelphian sosialistipuolueen sihteeri. Häntä ja Pennsylvanian sosialistipuolueen toimeenpanevan komitean jäsentä, Elizabeth Baeria, syytettiin, että he salaliittoutuivat tarkoituksella saada aikaan tottelemattomuutta Yhdysvaltain armeijassa ja meriväessä ja vaikeuttaa sotilaiden värväystä Yhdysvaltain armeijaan julkaisemalla ja levittämällä lentokirjasta miehille, jotka olivat kutsutut Yhdysvaltain armeijaan maassa olemassa olevien lakien mukaisesti. Vastajat väittivät hellä olevan oikeuden levittää kysymyksessä olevaa lentokirjasta perustuslaissa olevan puhe- ja painovapautta turvaavan pykälän perusteella. Tämän kysymyksen suhteen ylioikeus antoi päätöksen, jolla puhevapauden turva melkein tyyten hävitettiin. Oikeus lausui:

"Me myönnämme, että monessa tapauksessa ja tavallisina aikoina vastajat sanoessaan sen mitä kysymyksessä olevassa lentokirjasessa sanottiin, olisivat olleet perustuslaillisten oikeuksi-

ensa sisällä. Mutta jokaisen teon luonne riippuu niistä olosuhteista, joissa teko tehdään. Mitä tarkimmatkaan puhevapauden suojaamiset eivät suojaisi miestä, joka valheellisesti huutaisi valkean olevan irti tungokseen asti täynnä olevassa teatterissa ja aiheuttaisi paniikin.

"Jokaisessa asiassa on kysymys siitä käytettiinkö kanteenalaisia sanoja sellaisissa olosuhteissa ja olivatko ne sen luontoisia, että ne synnyttivät selvän ja lähellä olevan vaaran, että ne aiheuttavat oleellisesti sellaisia peabeita, joita kongressilla on oikeus estää. Kysymys on läheisyydestä ja suuruudesta. Silloin kun kansa on sodassa, monet seikat joita voidaan sanoa rauhan aikana, ovat sellaisia esteitä sodankäynnille, että niiden lausumista ei suvaita niin kauan kuin taistelu on käynnissä ja mikään oikeus ei voi katsoa perustuslain turvaavan niiden lausumista."

Tällaisesta kannasta keskustelemisestä ei ole hyötyä. Jos perustuslain laatijat ja sen muutoksien tekijät olisivat tarkoittaneet, että kongressilla tulisi olla oikeus rajoittaa puhe- ja painovapautta sodan aikana, he olisivat sanooneet sen. He olisivat tehneet perustuslakiin seuraavantapaisen lisäyksen: "edellyttäen kuitenkin että tämä kohta ei ole voimassa sodan aikana, sodan jonka kongressi on lainmukaisesti julistanut. Kun sellaista päätöstä ei kuitenkaan ole olemassa, niin silloin on myönnettävä, että puhe- ja painovapautta turvaava perustuslain kohta on aiottu turvaamaan kansalaisia sodan ja rauhan aikana samalla tavalla. Mutta nykyinen ylioikeus julistaa, että kongressilla on oikeus julistaa nämä perustuslain takaamat turvat voimasta pois, edellyttäen että kongr. on julistanut sodan. Seuraava askel epäilemättä on sellaisen kannan ottaminen, että kongr. on oikeus julistaa ne voimasta pois rauhankin aikana, jolloin hallitsevaa luokkaa vastassa on sosialistinen propaganda, jonka se nyt jo myöntää suu-

remmaksi vaaraksi kuin mitä keisarin julistama sota oli.

On varsin mielenkiintoista pitää silmällä seuraavaa kongressia, joka on taantumuksellisin, mitä on ollut sitte Mark Hannan aikojen ja katsoa minkä

verran se jättää jällele perustustlain taakamista yksilöoikeuksista silloin kun noiden oikeuksien nauttiminen käy vaaraksi hallitsevalle ja riistävälle luokalle?

STATEMENT

of the Ownership, Management, Circulation, Etc., Required by the act of Congress of August 24, 1912,

of "Säkeniä" published monthly, at Fitchburg, Mass., for April 1, 1919. State of Massachusetts, County of Worcester.

Before me, a Notary Public, in and for the State and county aforesaid, personally appeared J. Suominen, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Business Manager of the "Säkeniä" and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are: Publisher Ralvaaja Publishing Co., 48 Wallace Ave., Fitchburg, Mass. Managing Editor Y. Halonen, 48 Wallace Ave., Fitchburg, Mass., Editor Y. Halonen, 48 Wallace Ave., Fitchburg, Mass. Business Manager J. Suominen, 48 Wallace Ave., Fitchburg, Mass.

2 That the owners are (holding 1 per cent or more of total amount of stock): Finnish Socialist Publishing Co., 48 Wallace Ave.

Stockholders holding 1 per cent or more of total amount of stock of Finnish Socialist Publishing Co.

S. S. Osasto, Brooklyn, N. Y.; Cleveland, Ohio; Daisytown, Pa.; Fitchburg, Mass.; Gardner, Mass.; Glassport, Pa.; Jersey City, N. J.; Maynard, Mass.

New York, N. Y.; Norwood, Mass.; Peabody, Mass.; Pittsburg, Pa.; Quincy, Mass.; Springfield, Mass.; Worcester, Mass.; Monessen, Pa.

2. That the known bondholders, mortgages, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: None.

4. That the two paragraphs next above giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six month preceding the date shown above is

John Suominen.

Sworn to and subscribed before me this 31st day of March 1919.

John R. Smith.

(My commission expires Nov. 22, 1923.)